

ANGELJČEK

otrokom prijatelj, učitelj in voditelj.

(Priloga Vrtecu.)

Št. 5.

Ljubljana, dné 1. maja 1898.

VI. tečaj.

Prvo sv. obhajilo.

7. Poglavitna napaka.

Cesar pride!“ Taka novica razveseli prebivalce vsega mesta. „Cesar pride!“ Prijatelj pripoveduje to prijatelju, znanec znancu. Vsi se pripravljajo, da slovesno vsprejmejo vladarja; ulice osnažijo, hiše ozaljšajo z venci in zastavami, prav posebno pa okrasé palačo, kjer bo cesar stanoval.

Čuj, moj otrok, tudi ti tako veselo oznanilo. Glej, tvoj Kralj pride k tebi. Jezus, Kralj vseh kraljev, pride k tebi. Nebo in zemlja sta polna njegove slave. Tvoj Kralj in tvoj Gospod hoče pri prvem sv. obhajilu priti v tvoje srce.

Vem, ljubi otrok, da že pripravljaš dostojno stanovanje svojemu Bogu v svojem srcu. Ko se je začel pouk za prvo sv. obhajilo, opravil si gotovo dobro spoved. Lepi nauki so potem v tvojem, greha očiščenem

srcu padli na rodovitno zemljo. Zlasti si gotovo pazljivo poslušal letos nauk o desetih božjih zapovedih in sedmih poglobitnih grehih, da si spoznal, česa se moraš varovati in kaj storiti, da boš Bogu dopadljiv otrok. Svoje pregrehe si gotovo že obžaloval, pri spovedi se jih obtožil in si sedaj resno prizadevaš za poboljšanje. Posebno moraš sedaj skrbeti, da spoznaš svojo poglobitno napako, s katero največkrat in najbolj Boga žališ, in iz katere izvirajo tudi drugi grehi.

Kako pa spoznamo poglobitno napako? — Včasih otroka opozoré na to napako stariši ali učitelji, ker ga največkrat zaradi nje svaré ali tudi kaznujejo. Včasih spozna otrok poglobitno napako na tem, ker mu je že prišla v navado. Včasih zopet je pa poglobitna napaka skrita za drugimi grehi; otrok naj si vestno izprašuje vest in naj pomisli, kaj je vzrok, da ta ali oni greh tolikokrat stori. Odkritosrčen odgovor na to vprašanje mu bo pomagal najti poglobitno napako.

1. Kakor je bil med Filistejci, ki so nadlegovali Izraelce, Golijat največji in najmočnejši, tako ima vsak človek svojo poglobitno napako. Iz te izvirajo, kakor iz studenca, drugi pregreški. Kdor se hoče v resnici poboljšati, mora se najpoprej bojevati zoper poglobitno napako. Ko je *David* premagal Golijata, vzel njegov meč in mu odsekal glavo, pobegnili so tudi drugi Filistejci, ker so videli, da je mrtev najmočnejši med njimi. Ravno tako se bo zgodilo pri otroku, ko premaga poglobitno napako; mnogo drugih pregreškov bo pokončanih ali vsaj oslabljenih. Ako se pa kdo bojuje samo zoper majhne napake, je podoben onemu, ki bi hotel iz kake jame spraviti vso vodo, pa bi ne zamašil luknje, kjer vrè voda v jamo.

2. Morda si kateri otrok misli: Veliko sem se že trudil, pa se vendar še nisem poboljšal. Še vedno žalim stariše z nepokorščino. Laži se tudi nisem odvadil. Morda mi niti mogoče ne bo do prvega sv. obhajila premagati poglobitne napake.

Bil je *otrok*, ki mu je greh že prišel v navado. Večkrat je obljubil pri spovedi, da se bo poboljšal, pa vedno je zopet z istim grehom Boga žalil. Jel je že opuščati molitev in bil je v največji nevarnosti, da bi

živel nadalje v grehu. Nekdaj zagleda v spanju pred seboj velikana in pri njem angelja, ki mu ukaže bojevati se zoper velikana. „Krepko se bojuj zoper njega!“ navdušuje ga angelj. Prestrašen odgovori otrok: „Kako bi jaz mogel to storiti? On je velikan in jaz sem tako majhen. Zdrobil me bo v prah.“ Angelj pa pravi: „Le ojunaci se in poskusi! Jaz ti pomagam!“ Otrok se bojuje zoper velikana, in angelj mu pomaga. Velikan je bil popolnoma premagan. — Ves poten se prebudi otrok in premišljuje sanje. Ali mu jih ni Bog poslal? Je-li on sam tedaj, ko se bojuje zoper pregreho? Ali mu ne bo Bog pomagal, ako ga prosi pomoči? — Otrok je začel goreče moliti in se zlasti priporočevati Materi božji. Vedno lažje se je ustavljal svoji napaki in slednjič jo je premagal popolnoma.

3. Ako hočeš torej premagati poglobitno napako, moraš najpoprej goreče moliti. Jezus Kristus v svetem zakramentu ti ponuja svojo pomoč. Pojdi, otrok, k njemu in prosi ga, da se boš mogel ustavljati skušnjavam in premagati poglobitno pregreho.

Potem posnemaj zgled svetnikov. Tudi oni so se morali bojevati zoper napake. **Sv. Alojzij** je opazil, da je nagnjen k nevolji in nepotrpežljivosti. Da bi to odpravil, je premišljeval, kakšen je jezen človek. V strasti govori besede, katerih se sramuje, ko mine jeza. Vedno je v nevarnosti, da bi v jezi Boga žalil. To je premišljeval svetnik in je naredil trdni sklep varovati se jeze in je z božjo pomočjo popolnoma premagal nagnjenje k nevolji in nepotrpežljivosti.

Tudi ti, otrok, naredi vsako jutro poleg trdnega sklepa, varovati se greha sploh, še posebej sklep, varovati se poglobitne napake. Odloči si tudi kako kratko molitvico ali zdihljej, da ga boš molil, ko pride skušnjava. Opoludne o določenem času in zvečer pri večerni molitvi premisli, ali si se zopet to dopoldne ali popoldne kaj pregrešil. Precej prosi Boga odpuščanja in si izberi majhno pokoro. Pri spovedi moraš potem posebej povedati, kako si premagoval poglobitno napako, kolikokrat na dan ali na teden si se pregrešil, kako pokoro si izbral, in ali si jo vestno opravil.

Na ta način boš premagal svojo poglavitno napako. Ako so te radi nje dosedaj stariši večkrat opominjali, bodo potem s teboj zadovoljni; ako ti je prišla že v navado, odvadil se je boš zopet z božjo pomočjo, in ako je bila napaka le bolj skrita, iz nje so pa izvirali razni drugi grehi, pomanjšalo se bo število teh pregreškov, in tvoje srce bo vedno lepše. Trudi se na vso moč za to, moj otrok, ker „ne ljudem, ampak Bogu pripravljáš bivališče.“

Al. Stroj.

Moji prvi učitelji.

(Piše Fr. Žužek.)

III.

Š o l a.

Brezskrbna otročja leta minejo tako hitro, kakor se naglo poslovi vsakega leta cvetoča pomlad. Tudi meni je bilo odločeno le prav kratko veselje pri dobrem dedku in skrbni stari mami. Večkrat sem videl, kako so tekali vaški bosopetci in drugi razposajenci s tablico in knjižicami proti tisti hiši, ki ima napis „Ljudska šola.“ Takrat bi se jim bil rad pridružil, ko pa sem zvedel, da se bo treba res ločiti od lesenega konjička in drugih igrač ter redno hoditi v šolo, pa nisem bil več tako vesel. Toda hočeš, nočeš, moral sem.

Neko nedeljo namreč pridejo moj dedek precej pozno iz cerkve domov, ker so imeli po sv. maši več opravka na vasi. Pri južini so povedali, kaj so oznanili v cerkvi in o čem je „dal naznanje“ sodnijski brič in županov klicar. Za poslednja se nisem zmenil mnogo, pač pa sem bil radoveden, kaj so povedali gospod župnik z lece. Mislil sem, da bo sv. maša zopet pri kakšni podružnici, od koder so mi dedek vselej prinesli kaj za zobe. Toda zvedel sem vse drugo. „Sola se prične prihodnji teden in jutri bodo že zapisovali“, začeli so praviti dedek. „Naš Francek se bo moral tudi zglasiti, saj je že v sedmem letu“, pravijo moja stara mati.